

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Засновано у 2001 р.

Випуск 2(29)

Київ
ДП «Видавничий дім «Персонал»
2011

УДК 330-339; 321.7; 159.9
ББК 65.9(4УКР)29-2я43
М58

Редакційна колегія

Подолька А. М., д-р юрид. наук, проф. — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор

Політичні науки

Антонюк О. В., д-р політ. наук, проф., Бабкіна О. В., д-р політ. наук, проф., Бідзюра І. П., д-р політ. наук, Варзар І. М., д-р політ. наук, проф., Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф., Гончаренко О. М., д-р іст. наук, Піляєв І. С., д-р політ. наук, Хижняк І. А., д-р іст. наук, проф., Шуба О. В., д-р політ. наук, проф.

Економічні науки

Захожай В. Б., д-р екон. наук, проф., Дахно І. І., д-р екон. наук, проф., Дмитренко Г. А., д-р екон. наук, проф., Куроченко О. В., д-р екон. наук, проф., Пила В. І., д-р екон. наук, проф., Радзівський О. І., д-р екон. наук, Федоренко В. Г., д-р екон. наук, проф., Шостак Л. Б., д-р екон. наук, проф., Швець В. Я., д-р екон. наук, проф., Баєва О. В., д-р біол. наук, проф.

Психологічні науки

Балл Г. А., д-р психол. наук, проф., Лігоцький А. О., д-р пед. наук, проф., Ложкін Г. В., д-р психол. наук, проф., Приходько Ю. О., д-р психол. наук, проф., Синьов В. М., д-р пед. наук, проф., Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф., Чуприков А. П., д-р мед. наук, проф.

Юридичні науки

Александров Ю. В., канд. юрид. наук, проф., Ануфрієв М. І., канд. юрид. наук, проф., Бородін І. Л., д-р юрид. наук, проф., Бандурка О. О., д-р юрид. наук, проф., Корнієнко М. І., канд. юрид. наук, проф., Марчук В. М., д-р юрид. наук, проф., Подолька А. М., д-р юрид. наук, Юлдашев О. Х., д-р юрид. наук

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 27 квітня 2011 р.)

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: В. Б. Захожай (голов. ред.) [та ін.]. — К. : МАУП, 2001 — Вип. 2 (29). — К. : ДП «Вид. дім «Персонал», 2011. — 222 с.: іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику наукових праць публікуються статті науковців, які займаються проблемами розвитку економіки, політології, психології і права.

Для науковців, викладачів, студентів, а також усіх, кого цікавить розвиток науки в Україні.

Збірник “Наукові праці МАУП” зареєстровано Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України (свідоцтво від 11.04.02 за № 6048, серія КВ) як наукове видання, в якому висвітлюються результати наукових досліджень в галузях економіки, політології, соціології, психології, права, матеріалів наукових конференцій.

Вищою атестаційною комісією України “Наукові праці МАУП” визнано як фахове видання з політичних наук (за постановою Президії ВАК України № 1-05/4 від 26 травня 2010 р.) та юридичних наук (за постановою Президії ВАК України № 1-05/5 від 31 травня 2011 р.).

ББК 65.9(4УКР)29-2я43+67.9(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2011
© ДП «Видавничий дім «Персонал», 2011

ЗМІСТ

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ	5	Калашніков В. А. Проблеми розвитку громадянського суспільства в Україні.....	64
Медвідь Ф. М., Баран В. В. Концепція української раси Юрія Липи: витоки, сучасне прочитання	5	ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	68
Автенюк О. А. Державно-правове забезпечення розвитку системи вищої освіти в Україні: сучасний стан і перспективи	13	Шконда В. В., Кальянов А. В. Світовий досвід здійснення пенсійних реформ та його значення для України.....	68
Гайдай С. В. Співвідношення політичної ідеології та політичної науки	18	Ліщитович Л. І., Мельник П. П. Еколого-економічні наслідки впливу геомагнітного поля на агроценози	76
Гулько О. Я. Державна служба в контексті сучасних світових і національних змін і трансформаційних процесів	23	Мельник П. П. Економічні підходи до оцінки впливу магнітного поля Землі на продуктивність агроєкосистем	79
Євтушевська О. І. Проблеми політичного лідерства в сучасній Україні: гендерний аспект	27	Гришин П. М. Функціонально-цільова специфіка розвитку системи фінансового контролю в Україні.....	82
Кравченко Т. А. Критерій легітимності в оцінці політичного процесу у стабільних і перехідних політичних системах.....	32	Гришин П. М. Нормативно-правові основи забезпечення державного фінансового контролю: стан і перспективи розвитку в Україні.....	88
Кузьмін П. В. Взаємодія політики і бюрократії як проблема політичної науки і практики.....	37	Ейсмонт В. С. Теоретико-методологічні аспекти економічного зростання, економічного розвитку і розвитку економіки.....	93
Лазаренко О. В. Проблема поділу влади: теоретично-методологічні засади розробки та актуальні питання обґрунтування	40	Тумовс Р. А. Детермінанти сучасного політичного процесу: національний і глобальний вимір	100
Логвиненко С. В. Питання національної безпеки України в контексті попередження та боротьби з тероризмом: теоретичний аспект проблеми	43	Мамченко М. М. Поняття фінансових ресурсів в аналізі джерел формування капіталу підприємств.....	105
Масловська О. М. Поняття партійних систем у сучасному політологічному дискурсі: теорія і методологія аналізу.....	49	Мельников А. Е. Теоретичні аспекти банківської інвестиційної діяльності.....	110
Масловська О. М. Політичні партії і розвиток парламентаризму в Україні: актуальні питання теорії і практики	54	Остапенко А. В. Проблеми розвитку і теоретичної реконструкції конкурентних відносин в аналізі ринкової економіки.....	117
Тимошин В. В. Проблеми систематизації принципів державного контролю: державно-правовий аспект аналізу	59	Остапенко А. В. Концепції і моделі ринкової конкуренції у сучасній економічній теорії	122

П. М. ГРИШИН*Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Наукові праці МАУП, 2011, вип. 2(29), с. 88–92

Проблема нормативно-правового забезпечення функціонування і розвитку системи державного фінансового контролю може бути віднесена до групи найскладніших та найважливіших питань як сучасної науки державного управління, так і для низки галузевих юридичних наук.

Об'єктивна потреба нормативно-правового регулювання особливо рельєфно постає у процесі забезпечення та реалізації складних функцій у системі державного управління, до яких, поза всяким сумнівом, належить і функція державного фінансового контролю.

Актуальність дослідження нормативно-правових основ забезпечення державного фінансового контролю в Україні зумовлюється кількома причинами, серед яких визначимо найважливіші. По-перше, створення єдиного правового поля для розвитку системи державного внутрішнього фінансового контролю як складової державного управління та внесення відповідних змін до законодавства є тією необхідною метою, яка має бути реалізована в процесі модернізації та вдосконалення нині діючої в Україні системи державного управління. У зв'язку з чим особливої значущості набуває об'єктивний нормативно-правовий аналіз стану чинного законодавства у частині регулювання державного фінансового контролю в Україні, а також визначення основних напрямів і перспектив його розвитку. По-друге, чітке визначення на законодавчому рівні сутності державного внутрішнього фінансового контролю дає змогу оптимізувати і збалансувати організаційні структури контролю, відокремити підрозділи з інспектування, у тому числі ті, що здійснюють його за зверненнями правоохоронних органів, від підрозділів внутрішнього аудиту, а підрозділи внутрішнього аудиту – від внутрішнього контролю та не допустити дублювання контрольних функцій. Це сприяє зміні пріоритетів – від інспектування із застосуванням санкцій за допущені правопору-

шення до внутрішнього контролю, спрямованого на запобігання правопорушенням, і надання внутрішніми аудиторами незалежних та об'єктивних рекомендацій, навіть із збереженням органу централізованого внутрішнього аудиту. По-третє, основою державного внутрішнього фінансового контролю, що здійснюють органи державної контрольної-ревізійної служби (одночасно з різними видами аудиту) та контрольної-ревізійної підрозділи центральних органів виконавчої влади, є інспектування. Такий контроль за діяльністю органів державного і комунального сектора спрямований переважно на виявлення правопорушень і притягнення винних у їх скоєнні осіб до відповідальності, а не на оцінку результатів, досягнутих в управлінні державними фінансами. Розв'язання цієї важливої проблеми може відбутись лише на законодавчому рівні, що передбачає всебічний науковий аналіз стану та перспектив розвитку національного законодавства України в частині діяльності органів державного фінансового контролю.

Не викликає сумніву, що інститут державного фінансового контролю передбачає створення його системи та правову легітимізацію її роботи у взаємодії всіх складових. Важлива роль при цьому належить правовому регулюванню, яке вносить порядок у контрольні відносини, визначає поведінку контролюючих органів, межі їх повноважень. Визначаючи завдання та обсяги і зміст дій, що виконують при здійсненні контролю, нормативно-правові акти окреслюють права та обов'язки всіх учасників контролю. На сьогодні державне регулювання у сфері фінансового контролю забезпечується шляхом нагляду та аналізу діяльності

суб'єктів фінансового контролю з боку органів законодавчої і виконавчої влади, та прийняття відповідних рішень з питань фінансового контролю [1]. При цьому законодавча база фінансового контролю закладена на рівні Конституції України та законів, що регулюють основні засадні економічні відносини (Закон України “Про власність”, “Господарський Кодекс України”). Крім цього, є закони, що регулюють діяльність контролюючих органів, їх завдання, функції, структуру, повноваження, права, обов'язки, відповідальність. Серед них закони України “Про контрольно-ревізійну службу”, “Про державну податкову службу”, “Про Рахункову палату”, “Про аудиторську діяльність” та ін. Усі вони конкретизуються у постановках і положеннях Кабінету Міністрів України про діяльність контролюючих органів та здійснення фінансового контролю.

Наразі до фундаментальних засад правового регулювання фінансового контролю слід зарахувати такі конституційні норми: а) принципові положення, які стосуються відносин власності в нашій країні, що викладені в ст. 13, 41, 110 Конституції України, а саме, що від імені українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що власність не повинна використовуватись на шкоду людині і суспільству, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки, що всі суб'єкти права власності рівні перед законом, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним законом; що Кабінет Міністрів України забезпечує рівні умови розвитку всіх форм власності, здійснює управління об'єктами державної власності; б) кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом (ст. 67); в) контроль за виконанням Державного бюджету України і здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України (ст. 85), а також контроль за використанням коштів Державного бюджету України (від імені Верховної Ради України це здійснює Рахункова палата (ст. 98), а Кабінет Міністрів України забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України (ст. 116); г) територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, яке є в комунальній власності, затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і

контролюють їх виконання, здійснюють контроль за їх діяльністю (ст. 143).

Зокрема, Законом України “Про власність” чітко визначено, що суб'єктами права власності є народ України, громадяни, юридичні особи і держава, що держава безпосередньо не втручається в господарську діяльність суб'єктів права власності, перелік форм власності (індивідуальна, колективна, державна, змішана), а також їх рівноправність; що контроль за ефективністю використання і збереженням державного майна здійснюють державні органи, які уповноважені керувати цим майном. У Господарському Кодексі України визначено, що майно, яке закріплене за державним підприємством, є державною власністю, належить йому за правом повного господарського відання; порядок використання прибутку визначає власник підприємства або уповноважений ним орган згідно із Статутом підприємства; поняття “комерційна таємниця підприємства” (ст. 31), а також окрема стаття присвячена контролю за діяльністю підприємства, відповідно до неї контроль за окремими сторонами діяльності підприємства здійснює державна податкова адміністрація, державні органи, що здійснюють нагляд за безпекою виробництва і праці, протипожежною і екологічною безпекою, інші органи згідно із законодавством.

Суб'єкти фінансового контролю в Україні розрізняються відповідно до таких видів контролю: державний (позавідомчий); муніципальний (громадський); відомчий; контроль власника (внутрішньогосподарський); незалежний (аудит). Діяльність зазначених суб'єктів фінансово-господарського контролю в Україні відповідно до їх функцій регулюється рядом законів та нормативних документів. Зокрема, Рахункова палата Верховної Ради України створена відповідно до Конституції України і є постійно діючим органом державного фінансово-економічного контролю. Її основне завдання – це організація і здійснення контролю за своєчасним виконанням доходної та видаткової частин Державного бюджету, витрачанням бюджетних коштів, у тому числі здійснення контролю за утворенням і погашенням внутрішнього і зовнішнього боргу України, визначення ефективності та доцільності витрачання державних коштів, валютних та кредитно-фінансових ресурсів, контроль за фінансуванням загальнодержавних програм економічного, соціального та національного розвитку. У Законі викладені завдання, функції та повноваження Рахункової палати, які стосуються всіх питань ви-

користання державних коштів, від виконання Закону України “Про державний бюджет” органами виконавчої влади, перевірки ефективності управління коштами державного бюджету Державним казначейством України до проведення фінансових перевірок і ревізій в усіх установах, організаціях і підприємствах незалежно від форм власності у тій частині їх діяльності, яка стосується використання коштів Державного бюджету України. Рахункова палата має спільні об’єкти контролю з Державною контрольно-ревізійною службою, але сфера застосування її повноважень значно більша і поширюється на Верховну Раду, Національний банк України, Антимонопольний комітет, Фонд державного майна, органи виконавчої влади, усі державні органи й установи, утворені згідно з законодавством України. Взаємодія Рахункової палати з парламентом відбувається доволі складно. За підсумками перевірок відповідні рішення, як правило, не приймають, матеріали використовуються вибірково, політично мотивовано і з урахуванням відповідної політичної кон’юнктури. Встановлені грубі фінансові порушення рідко стають предметом обговорення Верховної Ради України.

Державна податкова адміністрація та її органи контролюють додержання законодавства про податки, правильність обчислення та своєчасність внесення до бюджету податків та інших платежів, а також вживають заходи щодо запобігання ухиленню від сплати податків фізичними та юридичними особами. Діяльність Державної податкової адміністрації регламентується Законом України “Про державну податкову службу в Україні”. Державна контрольно-ревізійна служба України та її органи контролюють використання коштів бюджетів усіх рівнів, які входять до складу бюджетної системи України, та коштів державних цільових фондів. Вони також здійснюють контроль за виконанням державних контрактів, використанням матеріальних цінностей і нематеріальних активів, що перебувають у державній чи комунальній власності, бюджетних позик та кредитів, а також позик та кредитів, гарантованих коштами бюджетів. Крім того, до компетенції даних органів також належить контроль за веденням бухгалтерського обліку і фінансової звітності на підприємствах, в установах та організаціях, що отримують кошти з бюджетів усіх рівнів та/або державних цільових фондів, зокрема валютних. Діяльність контрольно-ревізійної служби регламентується Законом України “Про державну контрольно-

ревізійну службу”, у якому визначені структура, статус, функції, права, обов’язки, відповідальність державної контрольно-ревізійної служби, а також правовий захист її посадових осіб.

Таким чином, на часі, в Україні складовими системи державного внутрішнього фінансового контролю є: внутрішній контроль; централізований внутрішній аудит ефективності; централізоване, децентралізоване інспектування; гармонізація інспектування на центральному рівні. Державний фінансовий контроль реалізується державною контрольно-ревізійною службою через проведення державного фінансового аудиту, перевірки державних закупівель та інспектування. Державний фінансовий аудит є різновидом державного фінансового контролю і полягає у перевірці та аналізі фактичного стану справ щодо законного та ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, інших активів держави, правильності ведення бухгалтерського обліку і достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю. Результати державного фінансового аудиту та їх оцінка викладаються у звіті. Перевірка державних закупівель полягає у документальному та фактичному аналізі дотримання підконтрольними об’єктами законодавства про державні закупівлі та проводиться органами державної контрольно-ревізійної служби на всіх стадіях державних закупівель. Результати перевірки державних закупівель викладаються в акті. Інспектування здійснюється у формі ревізії та полягає у документальній і фактичній перевірці певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності підконтрольної установи, яка має забезпечувати виявлення наявних фактів порушення законодавства, встановлення винних у їх допущенні посадових і матеріально відповідальних осіб.

Разом з тим, характеризуючи стан законодавчого забезпечення функції державного фінансового контролю, слід вказати ще на цілий ряд органів державної влади. Так, Фонд державного майна України здійснює державну політику щодо приватизації державного майна, виступає орендодавцем майнових комплексів, що є загальнодержавною власністю. У своїй діяльності Фонд підпорядкований і підзвітний Верховній Раді України. В Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, в інших містах і районах України Фонд створює регіональні відділення. Основними функціями Фонду є реалізація прав на розпорядження майном держав-

них підприємств у процесі приватизації, створення спільних підприємств, укладання договору з посередниками щодо організації підготовки до приватизації та продажу об'єктів приватизації і видача ліцензій посередникам; вжиття заходів щодо залучення іноземних інвесторів до процесу приватизації, проведення інвентаризації загальнодержавного майна; здійснення перевірок фінансово-господарської діяльності підприємств, корпоративні права яких належать державі, через контролюючі органи підприємств, у складі яких знаходяться фахівці Фонду тощо. Міністерство економіки України контролює виконання планів економічного і соціального розвитку держави, затверджених Верховною Радою України, виявляє відхилення від заданих параметрів розвитку окремих галузей народного господарства та вживає заходів щодо запобігання їм, тобто здійснює контроль економіки на макrorівні. Міністерство праці та соціальної політики України контролює додержання законодавства з питань праці та заробітної плати в галузях народного господарства, тарифних угод з оплати праці, механізму регулювання фонду оплати праці, а також розробляє і затверджує нормативні документи з питань регулювання зайнятості населення, використання праці та її оплати. Державний комітет статистики України здійснює контроль за поданням звітності, її достовірністю, збалансованістю та насиченістю ринку товарами, виконання програм економічного і соціального розвитку держави, наявність товарних, матеріальних, трудових та інших ресурсів, здійснює вибірково-контрольні переписи (ресурсів). Урядом України право контролю надано Держкомстату. Антимонопольний комітет України запобігає створенню монопольного становища на ринку підприємств, що обмежують конкуренцію певного товару, оскільки це призводить до порушення ринкових відносин у виробництві та реалізації окремих видів товарів, до недобросовісної конкуренції на ринку. Національний банк України контролює наявність грошей в обігу, використання кредитів за цільовим призначенням, додержання касової дисципліни, правил розрахунків та інших операцій, покладених на банки в умовах ринкових відносин, а також витрачання коштів з Державного бюджету; здійснює емісію грошей та регулює грошові відносини в державі, контролює діяльність комерційних банків, реєструє та одержує від них баланси, розрахунки економічних відносин та іншу звітність, проводить ревізії, вносить пропозиції щодо поліпшення їхньої діяльності або про закриття. Державний комітет України

стандартизації, метрології та сертифікації вживає заходи щодо стандартизації, забезпечення єдності та достовірності вимірювання і сертифікації продукції, наглядає за впровадженням вимог стандартів, технічних умов і зразків (еталонів) на продукцію (роботи, послуги) тощо. Державний митний комітет України контролює дотримання митного законодавства і нормативних актів підприємцями і фізичними особами щодо сплати мита на експорт та імпорт товарів через кордон України, а також при внутрішньодержавних операціях, за які необхідно сплачувати мито. Державний комітет у справах захисту прав споживачів та його органи на місцях здійснюють державний контроль за дотриманням підприємствами і громадянами законодавства про захист прав споживачів, інших нормативних актів з питань торгівлі та надання послуг населенню, здійснює перевірку безпосередньо на підприємствах промисловості, торгівлі, громадського харчування. Державна інспекція України контролює за цінами контролює застосування цін і тарифів міністерствами, відомствами, підприємствами всіх форм власності, дотримання порядку їх затвердження. Інспекція має право перевіряти в будь-яких суб'єктах підприємництва бухгалтерські документи, книги, звіти, калькуляції тощо, пов'язані зі встановленням цін, отримати необхідні пояснення, довідки і відомості з питань, що виникають під час перевірок. Документом на право проведення перевірки є посвідчення, видане конкретній посадовій особі керівником Інспекції або його заступником, завірене печаткою. Інспектор вивчає документи та копії з них про рівень і економічну обґрунтованість цін на товари, їх техніко-економічні характеристики, ефективність, споживчі властивості, одержані від об'єднань, підприємств та організацій (включаючи органи стандартизації, статистики, банки тощо).

Таким чином, узагальнюючи результати проведеного дослідження, можемо сформулювати такі висновки. По-перше, розвиток нормативно-правових основ забезпечення ефективного та узгодженого функціонування органів державного фінансового контролю наразі становить один з пріоритетних напрямів розвитку системи національного законодавства і має на меті реалізацію таких цілей, як: адаптація вітчизняного законодавства до законодавства ЄС; удосконалення діяльності органів державного і комунального сектору шляхом переходу від адміністративної до управлінської культури, в умовах якої керівники зазначених органів незалежно й ефек-

тивно здійснюють процес управління фінансами для досягнення цілей; раціональне використання державних фінансів та зміцнення фінансової дисципліни, оперативне реагування на виникнення або загрозу виникнення фактів неефективного використання державних коштів та фінансових порушень; отримання обґрунтованої інформації про діяльність органів державного і комунального сектору; оптимізацію фінансових витрат із забезпечення функціонування системи державного внутрішнього фінансового контролю шляхом підвищення ефективності використання наявних можливостей. По-друге, необхідною умовою забезпечення ефективного фінансового контролю в державі є налагодження спільної роботи Головного контрольно-ревізійного управління, податкової адміністрації, підрозділів відомчого контролю та правоохоронних органів як у містах і в окремих регіонах, так і в державному центральному апараті. Основні положення про взаємодію суб'єктів фінансово-господарського контролю в Україні визначаються законами України "Про Рахункову палату", "Про державну контрольно-ревізійну

службу", "Про державну податкову службу в Україні". По-третє, нині чинні законодавчі положення не визначають конкретного механізму здійснення координації дій контрольних органів. Запровадження чітких процедур та автоматизованих засобів взаємодії контролюючих органів необхідне як для підвищення результативності й ефективності контролю, так і для впорядкування перевірок і недопущення необґрунтованого втручання у діяльність господарюючих суб'єктів з боку контролюючих органів. Виконання цих законодавчих положень потребує розробки, а також закріплення цього механізму у відповідних положеннях та інструкціях. Нині у законодавчому полі не визначено можливу взаємодію всіх органів державного фінансового контролю.

Література

Рубан Н. І. Впроваджуємо нову форму контролю // Фінансовий контроль. – 2003. – № 3 (16). – С. 40–42.

Досліджується стан і перспективи розвитку національного законодавства України в частині забезпечення функціонування системи державного фінансового контролю. Проаналізовано нормативно-правові основи організації і функціонування системи державного фінансового контролю, дано комплексну характеристику головних проблем нормативного забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю.

Исследуется состояние и перспективы развития национального законодательства Украины в части обеспечения функционирования системы государственного финансового контроля. Проанализовано нормативно-правовые основы организации и функционирования системы государственного финансового контроля, дана комплексная характеристика главных проблем нормативного обеспечения деятельности органов государственного финансового контроля.

The article investigates the status and development prospects of the national legislation of Ukraine in the sphere of the state financial control system. The author analyzes the legal basis of the organization and functioning of state financial control system, provides a comprehensive view of the major problems of the normative support of public financial control activity.

Надійшла 6 квітня 2011 р.